

ангросисти, защото и въ двата града е ималъ дюкянъ за продажба на дребно. Измежду клиентитѣ се срѣщатъ имена и на туркини-кадъни. Но и тѣ подобно на мъжетѣ, не си доплащали цѣлата сума. Рести редко давалъ на такива свои клиенти стока на кредитъ — най-много то той се съгласявалъ да му се брои стойността следъ нѣколко дни¹⁾. Отбелязани сж, макаръ и редко, продажби на атлазени материи на женитѣ на нѣкои дубровчани търговци. Въ книгата на Рести има записани на нѣколко лѣти въ партидата за „различни разноски“ подарени парчета отъ по 5 до 10 лакета атлазенъ платъ на разни лица за свадба. Срещатъ се дарени еднакво и българи и турци. На 25 февруарий 1597 г. той подарилъ за свадбата на Иванъ Кожухара въ София 10 лакета жълтъ атлазъ на стойностъ 1400 аспри²⁾.

Презъ 1594 г. Рести е отворилъ въ своята книга специална партида за купени и продадени презъ годината атлази. Една частъ отъ купенитѣ стоки изпратилъ направо за София, а другата — на търговци въ Силистра, Букурещъ и Цариградъ. Сжщиятъ изпратилъ по-малки партии въ Търново, Пиротъ, Видинъ и Провадия³⁾. Продажби на атлази въ Силистра и Цариградъ сж отбелязани и по-късно⁴⁾. Отъ нѣкои документи се вижда, че презъ Цариградъ сж били понѣкога внасяни манифактурни стоки за София — разбира се, стоки, които сж идвали по море отъ Дубровникъ. Въ книгата на Рести сж показани въ Цариградъ като негови клиенти повечето турци и евреи. Подобни сдѣлки не сж били рѣдкостъ. Въ София сж били внасяни стоки както по сухо презъ сръбскитѣ земи, тъй и по море — презъ Цариградъ, Родосто и Варна. Презъ 1596 г. търговецътъ Рести изпратилъ въ Цариградъ 84 златни дукати (по 120 аспри дуката) за да се плати между другото една доставка отъ 164 лакета атлази по 130 аспри едина лакетъ⁵⁾.

Въ българскитѣ земи били внасяни атлази и отъ Венеция. Въ едно писмо на софийската колония, изпратено за Дубровникъ презъ 1620 г., се съобщаватъ подробности за новия митнически режимъ, който турцитѣ установили за вноса на венециански атлази и платове, както и за износа на стоки отъ София за Венеция⁶⁾. Била постигната една спогодба между венецианския байло въ Цариградъ и турскитѣ търговци. Венецианскитѣ атлази, както и изобщо всички тѣхни стоки, имали въ много области на Турската империя свои тържища, гдето дубровнишката манифактура мъчно прониквала. Едно отъ голѣмитѣ дебушета на венецианската търговия въ земитѣ на Балканския полу-

¹⁾ „1591. Alli Cellebi Caddi fratello di Mustafa Efendi deve dare addi 20 di Giugno aspri 1332 per br. 10²/₈ di raso di Firenze . . . vendutoli ad aspri 150 per aver conto fra pochi giorni . . .“ п. т. ф. 32.

²⁾ „1597. Addi ultimo Luglio aspri 1400 per br. 10 di raso rosso donato alla noze di Ivan Pelizaro . . .“ п. т. 59.

³⁾ п. т. ф. 68 и 68 V^o.

⁴⁾ п. т. ф. 75, 80, 84 V^o.

⁵⁾ „1596. Mandati in Constantinopoli con Gianbatista di Bobali deve dare add 2 Settembre aspri 32,120 sono per duc. 84 d'or ad aspri 120 il ducato e in aspri menuti aspri 726 per braccia 164 di rasso ad aspri 130 . . .“ Resti, f. 97.

⁶⁾ Писмо на Giacomo Bobali e Domenico Menze отъ София — 18 юний 1620 г. fasc. 60 № 1973.